

21/03/2021

Обръщение на Българския патриарх Неофит в Първа неделя на Великия пост - Неделя Православна

Обични в Господа братя и сестри,

В първата неделя на спасителния Велик пост честваме Тържеството на нашето свето и спасително Православие. Възпяваме и прославяме неизповедимия Божи промисъл и благодарим на Всеподателя за великия дар на Православието, който Той не е позволил да бъде отнет от светата Църква Христова дори и при най-тежките изпитания за вярата и за християнската съвест. Почитаме и се прекланяме пред светлата и блажена памет на всички поборници на светото Православие, и особено на борците за чистотата на вярата от епохата на иконоборчеството, когато забраната на светите и свещени изображения е била равностойна на отстъпление от един от фундаментите на нашата вяра и на самата Христова Църква – догмата за Боговъплъщението.

В този ден, в който отбелязваме победата на иконопочитанието, Църквата се радва и тържествува, защото в същността си иконопочитанието е Христопочитание. Защото в поклонението си пред светите икони – независимо дали те ще са на нашия Господ Иисус Христос, на Неговата света майка или някого от Неговите светци, ние се покланяме пред Самия наш Господ, Който живя сред нас в пълнотата на човешката Си природа, като се уподоби на нас във всичко, освен в греха. Защото почитанието, което отдаваме на светите икони, не е форма на идолопоклонство, както в лукавството си са се опитвали да убедят Църквата христорборците, а продължаващо във времето потвърждаване и утвърждаване на Благата вест, на нечуваната вест, че „когато се изпълни времето, Бог изпрати Своя Син (Единороден), Който се роди от жена и се подчини на закона, за да изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновението“ (Гал. 4:4-5).

В това, възлюбени, е цялата същност на нашата вяра, върху утвърждаването на този факт и на тази истина вече две хилядолетия се градят изповедта и животът на Църквата в света. Заради тази вяра в спасителното за нас божествено въплъщение на Бога Слово – на Твореца на света и всичко съществуващо, стотици и хиляди мъченици и изповедници на Негово свято Име са жертвали всичко скъпо, включително и живота си, украсявайки с подвига си тръннения Христов венец и въплъщавайки завещаното ни от Господа, Който казва: „Не си събирайте съкровища на земята, дето ги яде молец и ръжда, и дето крадци подкопават и крадат; но събирайте си съкровища на небето, дето ни молец, ни ръжда ги яде, и дето крадци не подкопават и не крадат; защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви“ (Мат. 6:19-21).

Като пазим това свято и свещено съкровище, и днес ние продължаваме да

живеем и да се спасяваме в Църквата „на Господа и Бога, която Той си придоби със Своята кръв“ (Деян. 20:28), стремейки се да въплъщаваме в себе си и в своя живот всичко онова, което ни е било завещано от Господа, от Неговата пречиста и пресвета майка, от Неговите апостоли и всички Негови светци през вековете, за да оделотворим Неговата свята воля и Неговото желание „всякой, който вярва в Него, да не погине, но да има живот вечен“ (Иоан 3:15).

Православието, което изповядваме и което живеем, не е едно от многото човешки учения и философии, които са се появявали и продължават да се появяват в нашия свят, а единствената спасителна вяра, дошла в света лично, в личността на Самия Господ и Бог наш Иисус Христос, чрез Неговото божествено Въплъщение. Защото Синът Божи стана Син човешки затова, за да може синовете човешки да станат синове Божии (св. Атанасий Велики) и тази е тайната, „скривана от векове в Бога, Който създаде всичко чрез Иисуса Христа, та многообразната премъдрост Божия да стане сега чрез църквата известна на началствата и властите небесни“ (Еф. 3:9-10). Тази е „тайната на благочестието: Бог се яви в плът“ (1 Тим. 3:16). Тази тайна Църквата изповядва и потвърждава постоянно, когато в почитта си и в своето преклонение пред Първообраза изобразява на светите и свещени икони богочовешкия Христов образ, заедно ликовете на Пресветата наша Владичица и всякога Дева Богородица и на всички светци. В съхраняването и проповядването на тази велика тайна е и цялата същност и цялото величие на светото наше Православие.

Нека пазим това Православие като най-скъпоценен наш дар свише, като най-скъпо съкровище и единственото истински „потребно“ (Лк. 10:42), защото в Православието и в живота според неговите вечни и спасителни истини е и залогът за възстановеното чрез Христа Иисуса наше богосиновство.

По молитвите на Пресвета Богородица, на светите Апостоли и на всички духоносни Отци и светци на Църквата, Господ Бог да милва и спасява всички нас!

Честит и благословен празник на Тържеството на светото Православие!

+ НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

